

בש"פ 6530/15 - מדינת ישראל נגד חסן עמירה, עמירה עמירה, מהדי עטון

בבית המשפט העליון

בש"פ 6530/15

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. חסן עמירה
2. עמירה עמירה
3. מהדי עטון

בקשה להארכת מעצר המשיב 2 לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה ומעצרים), התשנ"ו -
1996

בשם המבקשת: עו"ד אייל כהן

בשם המשיב 2: עו"ד מחמוד רבאח

**החלטה
(בעניין המשיב 2 בלבד)**

1. בקשה להארכת מעצר ראשונה של המשיב 2 (להלן: המשיב) לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים או החוק) בתשעים ימים, החל מיום 12.10.2015,

עמוד 1

או עד למתן פסק הדין בת"פ 24183-06-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. לבית המשפט המחוזי בירושלים הוגש כתב אישום נגד המשיב ושני נאשמים נוספים, המחזיק שמונה עשר אישומים בגין ריבוי מקרים של יידוי אבנים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון והמשטרה במסגרת התקהלויות רבות משתתפים (להלן: כתב האישום המקורי). בהמשך, הופרד עניינו של המשיב מעניינם של הנאשמים האחרים, כפי שיתואר להלן, והוגש נגדו כתב אישום נפרד המחזיק שני אישומים מתוך שמונה עשר האישומים שבכתב האישום המקורי (אישומים 8 ו-11) (להלן: כתב האישום הנפרד).

על פי המתואר באישום הראשון בכתב האישום הנפרד, במהלך חודש אוקטובר 2014 השתתפו המשיב ונאשם 1 בכתב האישום המקורי בהתקהלות רבת משתתפים סמוך לכיכר בכניסה הראשית לצור באהר שבה יודו אבנים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון. המשיב, שהיה רעול פנים, נשא 2 בקבוקי תבערה והלך לכיוון הכיכר בכוונה ליידותם לעבר כוחות הביטחון. לפיכך יוחסו למשיב עבירות של נשיאת נשק והתפרעות. על פי המתואר באישום השני, ביום 28.7.2014 במהלך עיד אל פטר השתתף המשיב בהתקהלות אסורה יחד עם כ-10 אנשים בסמוך לכיכר בכניסה הראשית לצור באהר, ידה אבנים לעבר כוחות הביטחון שהיו במקום, והעביר לאחר בקבוק תבערה בכוונה שיידה אותו. באישום זה יוחסו למשיב עבירות של נשיאת נשק, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום המקורי הוגשה בקשה למעצר הנאשמים עד לתום ההליכים נגדם. בתחילה התנגד המשיב למעצרו עד תום ההליכים, ובית המשפט הורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו. בתסקיר שהוגש, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על חלופת המעצר שהציע המשיב בפיקוח הוריו. כן צוין בתסקיר, כי ביישובי מזרח ירושלים לא ניתן להתקין איזוק אלקטרוני שיכול היה להוות גבול חיצוני נוסף מרתיע. נוכח האמור בתסקיר הסכים המשיב למעצרו עד תום ההליכים, וכך הורה בית המשפט. להשלמת התמונה יצוין, כי שני הנאשמים האחרים בכתב האישום המקורי הסכימו מלכתחילה למעצרו עד תום ההליכים.

4. אשר להתקדמות ההליך בתיק העיקרי. כתב האישום המקורי (במסגרת ת"פ 22525-01-15) הוקרא ביום 28.1.2015, ולבקשת באי כוח הנאשמים נדחה הדיון ליום 11.2.2015. לאחר שתי דחיות שנבעו מבקשת המדינה להוצאת תעודת חיסיון, נקבע מועד דיון ליום 28.4.2015. במועד הדיון ביקשו באי כוח הנאשמים דחייה נוספת לשם ניהול מו"מ. דיון נקבע ליום 28.5.2015. במועד הדיון ביקשו באי כוח הנאשמים 1 ו-3 דחייה נוספת לשם גיבוש הסדר, ואילו באי כוח המשיב טען כי בדעת המשיב לכפור במיוחס לו ולנהל הוכחות.

נוכח האמור ביקשה המדינה להפריד את עניינו של המשיב מעניינם של הנאשמים האחרים, ובהתאם להחלטת בית המשפט הוגש כתב האישום הנפרד והדיון בו הועבר למותב אחר (כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן). דיון בתיק נקבע ליום 25.6.2015, ובמעמד הדיון נעתר בית המשפט לבקשת באי כוח המשיב לדחייה נוספת לצורך הכנת עתירה לגילוי ראיה חסויה. דיון תזכורת אחרון התקיים ביום 15.7.2015, ונכון לעתה נקבע דיון לשמיעת הוכחות ליום 11.10.2015. בדיון התזכורת שהתקיים ביום 15.7.2015 הבהיר בית המשפט כי לא ניתן לקבוע מועד מוקדם יותר לשמיעת ההוכחות בשל אילוצים הנובעים מיומנו של בית המשפט.

5. משחלפו תשעה חודשים מאז מועד מעצרו של המשיב, הגישה המדינה בקשתה זו להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים או עד למתן פסק הדין כאמור.

6. בבקשה טוענת המדינה כי יש להאריך את מעצרו של המשיב 2 בשל המסוכנות הנשקפת ממנו לחיי אדם ולחיי אנשי כוחות הביטחון בפרט. כן נטען כי מרבית העיכובים בהתקדמות ההליך לא נבעו בשל נסיבות הקשורות בהתנהלות המדינה, וכי מכל מקום להערכתה כבר במועד שנקבע להוכחות ביום 11.10.2015, תסתיים פרשת התביעה.
7. בדיון שהתקיים לפני במעמד הצדדים חזר בא כוח המדינה על טענות המדינה בבקשה. צוין כי לתביעה רק שני עדים ולכן סביר להניח שפרשת התביעה תסתיים בישיבת ההוכחות הקבועה לשבוע הבא (11.10.2015). בא כוח המדינה קבל על כך שרק כעת הגיש המשיב עתירה לגילוי ראיה חסויה למרות שכבר ביוני הודיע על כוונה לעשות כן, דבר העלול לעכב את ניהול המשפט. לבסוף נטען, כי נוכח חומרת העבירות ולאור תסקיר המבחן השלילי בעניינו של המשיב, יש להיענות לבקשה להארכת מעצרו של המשיב.
- מנגד טען בא כוח המשיב, כי מלכתחילה לא היה מקום להגיש כתב אישום מאוחד בעניינו של המשיב יחד עם הנאשמים האחרים מתוך תקווה להסדר טיעון. מהלך זה חייב את הפרדת הדיון בעניינו של המשיב לאחר שכפר במיוחס לו, ובכך נגרם עיכוב בניהול התיק. כן נטען כי ספק רב אם אכן פרשת התביעה תסתיים בישיבה הקרובה או כי ההליכים יסתיימו בתקופת ההארכה המבוקשת. בנסיבות אלה, לטענת המשיב, יש מקום לשקול את שחרורו לחלופת מעצר.
- דיון והכרעה
8. לאחר עיון הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.
9. במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לבחון את קצב התקדמות ההליך ולאזן בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המתקיימות בנאשם.
10. העבירות בהן הואשם המשיב הן חמורות ומצביעות על המסוכנות הנשקפת ממנו לשלום הציבור וביטחונו, ובמיוחד נוכח אירועי התקופה האחרונה. תסקיר מעצר שנערך בעניינו על ידי שירות המבחן הצביע על סיכון להישנות מעשיו ולא המליץ על שחרורו לחלופת מעצר. נוכח אלה הסכים המשיב בשעתו למעצרו עד תום ההליכים.
11. אכן קשה לומר כי המשפט התנהל עד כה בקצב משביע רצון, אך דומה כי לשני הצדדים יש תרומה לכך. מכל מקום, נוכח אופי העבירות המיוחסות למשיב והמסוכנות הנשקפת ממנו כאמור, ולאור העובדה שמדובר בהארכת מעצר ראשונה, ולאחר שנראה שההליך עלה על המסלול ושמיעת הראיות צפויה להתחיל בשבוע הבא (11.10.2015), אני רואה מקום להיענות לבקשת המדינה להארכת מעצר המשיב.
12. סוף דבר: אני נעתר לבקשה. מעצר המשיב מוארך בזה בתשעים ימים, החל מיום 12.10.2015, או עד

למתן פסק הדין בת"פ 24183-06-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשע"ו (7.10.2015).

ש ו פ ט
